

2 Highlights Efterår 2020

Gammelgaard - INTERDIMENSIONALE II – SKULPTURBIENNALE

Gammelgaard er et kunst- og kulturhus for moderne kunst beliggende i det naturskønne Hjortespring i det nordlige Herlev. Året igennem vises skiftende udstillinger med både danske og internationale kunstnere i tre smukke udstillingsbygninger, hvoraf Hovedhuset daterer sig tilbage til 1734. Sammen med koncerter og events skabes en kulturel ramme for at mødes på kryds og tværs i livet.

Ud over udstillingslokaler rummer Gammelgaard også arbejdende værksteder for keramik og billedkunst i kælderens og på 1. sal i Hovedhuset samt en lille butik og hyggelig café med åben pejs og udeservering på gårdspladsen om sommeren. I den smukt anlagt park kan børnene fornøje sig med landets største musikpark.

Allerede i 1670'erne lå der på grunden en adelig sædegård, og siden da har Gammelgaard haft mange forskellige ejere ofte med en vis position i samfundet. De nuværende bygninger blev i 1978 overtaget af Herlev Kommune, hvor de gennemgik en totalrestaurering og blev indrettet til kulturelle aktiviteter.

Gammelgaard består af tre separate udstillingsbygninger. Et hovedhus og to sidebygninger. De to sidebygninger kalder vi henholdsvis GI og Ny Lade. Vores udstillinger fordeler sig oftest på alle tre bygninger. I Hovedhuset finder du ud over udstilling også Gammelgaards hyggelige café og butik. Og i parken, der omkranser Gammelgaard, finder du vores populære musikpark, der i sig selv er et besøg værd.

INTERDIMENSIONALE II – SKULPTURBIENNALE. 12. september - 22. november 2020

Absalon Kirkeby, Allan Gabi, Amalie Jakobsen, Anders Bonnesen, Anja Franke, Anna Walther, Anna Weber Henriksen, Bank & Rau, Benedikte Bjerre, Camilla Thorup, Christian Schmidt Rasmussen, Christian Vind, Dan Stockholm, Det Fynske Kunstakademi, Ditte Knus Tønnesen, Finn Reinbothe, Gerda Thune Andersen, Gudrun Hasle, Ivan Andersen, Jeanette Hillig, Jens Settergren, Jesper Carlsen, Jonas Hvid Søndergaard, Julie Stavad, Klaus Thejll Jakobsen, Krista Rosenkilde, Kristoffer Akselbo, Kristoffer Ørum, Lea Guldditte Hestelund, Mette Juul, Michael Boelt Fischer, Michael Würtz Overbeck, Mille Kalsmose, Nat Bloch Gregersen, Per Ahlmann, Pernille With Madsen, Ragnhild May, Randi & Katrine, Ruth Campau, Sian Kristoffersen, Torben Ebbesen, Trine Bork, Uffe Isolotto & Viera Collaro.

Kuratorer - Søren Brøgger og Søren Hüttel: Den første "Interdimensionale" løb af stablen i efteråret 2018 og var startskuddet til denne tilbagevendende kunstbegivenhed. Biennalen er et samarbejde mellem kuratorerne Søren Brøgger og Søren Hüttel og Gammelgaard i Herlev, der har de rammer, der skal til for at føre en så stor udstilling ud i livet.

Interdimensionale-biennalen har til formål at vise et bredt udsnit af skulptur, installation, objektkunst og generelt set tredimensionel kunst som den ser ud i dag. Det har derfor også været kuratorernes hensigt at invitere kunstnere, der repræsenterer dette bredt og har mange forskellige udgangspunkter for at arbejde med den tredimensionelle kunst.

• ABSALON KIRKEBY

Mit kunstneriske virke reflekterer på den ene side billede-mekanik, billeders opbygning, virkemidler, form og effekt. På den anden side afsøger den det subjektive, romantiske, narrative og tilstedeværende. Der eksisterer forskellige fotografier med forskellige intentioner. Det kan fx være billedkunstneriske, medicinske, videnskabelige, politiske eller reklamens masseproduktion.

Min praksis undersøger, hvordan billeder bliver produceret og opfattet. Værket er under konstruktion. Vinduet er delvist forvrænget, sammensat, fordoblet, farvet eller digitalt behandlet frem for at være et transparent glas. Billederne er fleksible og deres egenskaber

2 Highlights Efterår 2020

Gammelgaard - INTERDIMENSIONALE II – SKULPTURBIENNALE

skifter.

Mit værk har åbenhed mod de mange tekniske processer og valg, der ligger til grund for et billede, og dette sidestilles med kameraets registrering. Øjet trækkes ind i detaljer via billedernes identitet og flade. Blikket er absorberet, blidt og direkte. I mit arbejde leder jeg efter billeder, der er i kontakt med det løsgående og grundløse trods mediets karakter af dokument.

- ALLAN GABI

Claus Egemose og Michael Mørk står bag Allan Gabi. En abstrakt persona, et arbejdsfællesskab og en metode. En autonom figur, som de har udvalgt til at repræsentere deres kunstnerduo.

Allan Gabi laver ofte storskala værker. Værker, som beskueren kan entrere, og som er omkransende. Det er værker, som i indhold kredser om kultur/natur-forhold, der reflekterer øjeblikkets lys/skygge-forhold. Værker, som repræsenterer en umiddelbarhed, der taler til det menneskelige nærvær. Vores håb er, at dette billede af øjeblikket forplanter sig videre til beskueren.

- AMALIE JAKOBSEN

Det uendelige himmelrum, hvor vi ikke bare kan rejse ud, er blevet en metafor for et uendeligt potentiale: Universet kan rumme alting. Alt, hvad vi vil have, og alt, vi kan forestille os. Det er menneskets begær i højeste potens. Og mine skulpturer repræsenterer her samme slags begær, på én gang tiltrækkende og fremmedgørende. Den ru overflade er som en avanceret topografi, hvor man helt tæt på kan forsvinde ind i forestillingen om aftegninger af et landskab. Som tektoniske plader er metallet blevet flyttet, rykket rundt og kollideret med andre plader.

Men skulpturerne er også smukke og tillukkende som de glitrer og changerer fra kobber og guld til sølv og platin. Nogle steder er metallet poleret og indfanger omgivelserne i spejlinger, andre steder er det hakket og ujævnt. Og på den måde fremstår skulpturerne på én gang både gådefuldt underjordiske og umiddelbart genkendelige.

- ANDERS BONNESEN

Nysgerrigheden styrer hans praksis som skulptør, især tilegnelse af viden og erfaringer med nye og ukendte teknikker er med til at give ham idéer. Som et tydeligt spor i hans værker går legen med betydning og stærke symboler igen - både i hans dekonstruerede skilte, legende citatbrokker og umuliggjorte fortolkninger af genkendeligt hverdagsinventar.

- ANJA FRANKE

Med udgangspunkt som konceptuel billedkunstner arbejder jeg med new mixed media, dvs stedsspecifik kunst, objekter, foto, akvarel, installation og permanent udsmykning i det offentlige rum og på forskellige udstillingsplatforme. Og til daglig er jeg leder af InstantHERLEV institute, som danner platform for udstillinger, der kredser om det private og det offentlige rum.

- ANNA WALTHER

Bevæger sig i et spændingsfelt mellem skulptur, tekst og udvidet maleri. Ved hjælp af performative benspænd ude i 'virkeligheden' indsamler hun sine materialer i byrummet, naturen og på nettet.

Hendes værker kan ses som kommentarer til aktuelle, samfundsmæssige problemstillinger eller tendenser, der foregår på scenen for samtidskunst. Temaer som klima og kropslig beklemthed bliver ofte brugt som katalysator for hendes projekter, der til tider også går til kanten for at undersøge nye territorier.

2 Highlights Efterår 2020

Gammelgaard - INTERDIMENSIONALE II – SKULPTURBIENNALE

- ANNA WEBER HENRIKSEN

Igennem de sidste 10 år har jeg arbejdet med det danske landskab i forbindelse med min billedkunstneriske praksis. Særligt jorden som fysisk materiale optager mig og udviklingen af nye måder at lave landskabsbilleder på. Jeg kombinerer kunstneriske feltstudier og alternativ dataindsamling for at finde materialers iboende fortællinger.

Jeg benytter mig af forskellige teknikker, bl.a. tryk, tegning, fotografi og lyd, når jeg udvinder instrukser fra organiske materialer som sten, muld, sand, saltvand, kobber, kongelys mv. Dialogen med omgivelserne er enormt vigtig - og mine udstillinger har oftest en høj grad af samskabelse og interaktion med de besøgende.

Jeg har arbejdet lokalt i Herlev siden 2014 og brugt Ejby Mose som studie af kompleksiteten ved geomorfologi og menneskets indretning af kloden - hvordan vi med utrolig hast flytter rundt på fysiske steder, opdeler og omformer landskabet efter vores behov. En nutidig geologisk kraft er i spil, der sammensætter organiske materialer, så der opstår iscenesatte landskaber over alt omkring os.

- BANK & RAU

Vi er interesserede i det fælles rum, der er mellem mennesker, og arbejder med at skabe fælles rum for mennesker. Vi beskæftiger os med hverdagens æstetik og gør brug af forskellige former for håndarbejde og fundne objekter i skabelsen af et værk som narrativ for det rum, der derefter skaber plads for samtalen og mødet.

I vores optik er der ikke noget værk uden et sted. Stedet er også mere end et kryds på et kort. Stedet er summen af historien, der har bragt den til nuet, og værket træder herind og aktiverer summen. Hvad er det for et sted, hvem og hvad består det af?

Værket er fortælleren, og materialet kommer fra de mennesker, som i sidste ende er værkets modtagere. Hele processen bliver til værket.

- BENEDIKTE BJERRE

Min praksis er inden for feltet legende, konceptuel skulptur. Mine udstillinger og værker behandler typisk forholdet mellem det konkrete, fysiske rum og samfundsaktuelle strukturer eller dynamikker.

Jeg bruger ofte hverdagslige materialer i assemblage og et umiddelbart happy-go-lucky lignende skulpturelt sprog til at dykke ind i mangefacetterede, socioøkonomiske emner ofte relateret til forbrug, begær, globalisering og distribution.

- CAMILLA THORUP

På en rejse til Færøerne denne sommer fandt jeg et stykke drivtømmer, der var rigtig godt ormeædt. Jeg fik lyst til at skære et menneskeansigt i sådan et helt forvitret stykke træ. Et ansigt, der skulle rumme en forening af livets forfald og transformation til noget nyt. Den tanke udviklede sig til skulpturen 'Ingen tro på døden'.

Skulpturen udformes som en menneskefigur, der skal ligge på ryggen i parken, der omgiver Gammelgaard. Den skal have et stort hul i maven, og gennem det hul planter jeg et træ i jorden under figuren, sådan at træets stamme vokser op gennem figurens mave. Samtidig med, at skulpturen peger på livets naturlige forfald og forgængelighed, viser den også meget konkret overgangen til noget nyt. Et nyt liv, der materialiserer sig i det træ, som vokser frem og tager næring af figurens krop.

2 Highlights Efterår 2020

Gammelgaard - INTERDIMENSIONALE II – SKULPTURBIENNALE

Skulpturen fremhæver det faktum, at alt er natur eller har naturen i sig, og naturen fortsætter i en permanent og ustoppelig, uafhængig proces, hvor alt konstant udvikler, ændrer sig og opstår på ny.

Skulpturen skal udformes som en menneskefigur, der skal ligge på ryggen i den park, der omgiver Gammelgaard. Den skal have et stort hul i maven, og gennem det hul planter jeg et træ i jorden under figuren, sådan at træets stamme vokser op gennem figurens mave. Samtidig med, at skulpturen peger på livets naturlige forfald og forgængelighed, viser den også meget konkret overgangen til noget nyt. Et nyt liv, der materialiserer sig i det træ, som vokser frem og tager næring af pigens krop. En vækst, der fortsætter uhindret på trods af den sårbare krops ophør.

• CHRISTIAN SCHMIDT-RASMUSSEN

Jeg arbejder i en evigt kværende dialog med min omverden. Problemet er bare, at jeg ikke altid hører efter eller ligefrem misforstår, hvad der er på færde. Mit arbejde er personligt, polemisk, poetisk og forvirret og som regel præget af stor patos. Jeg elsker patos!

• CHRISTIAN VIND

Over en lang årrække har Christian Vind opbygget en imponerende samling af alt fra hverdagsgenstande, avisudklip, reklamer og videnskabelige illustrationer til etnografika, geologiske fund samt reproduktioner af mesterværker fra kunsthistorien.

Fascinationen af tidens og erindringens mekanismer optræder i hele hans praksis, og via sammenstillinger af genstande og billeder får han både glemte såvel som nye betydninger og fortællinger til at folde sig ud. Genstandene får historie og resonans.

• DAN STOCKHOLM

Jeg arbejder projektorienteret med en blanding af atelier og feltarbejde. Historiske steder, arkitektur, krop, taktilitet og konflikt danner udgangspunkt for mange af mine værker. Jeg beskæftiger mig med en form for skabende arkæologi, hvor indsamling og transformation er nøglemetoder.

Jeg benytter både visuelle og betydningsmæssige præserveringsmetoder, og i mine projekter reintroducerer jeg bearbejdede materialer i nye kulturproduktioners kredsløb og leger med funktion og intention.

Proces optager mig også. Det kommer til udtryk via en arbejdsmetode, jeg kalder performativ proces. En metode, hvor værkets tilblivelsesprocesser og performative handlinger indlejres i værket og gør det til bærer af sin egen historie.

Forskellige lokaliteter er ofte til stede i værkerne. Gennem forflytning opstår en synergi mellem den originale kontekst og værket. Det er et greb, jeg aktivt bruger, da spændingsfeltet mellem det sete og forestillingsevnen interesserer mig. Proces optager mig også. Det kommer til udtryk via en arbejdsmetode, jeg kalder performativ proces. En metode, hvor værkets tilblivelsesprocesser og performative handlinger indlejres i værket og gør det til bærer af sin egen historie.

• DET FYNSKE KUNSTAKADEMI

I forbindelse med Interdimensionale II indgår vi også et samarbejde med Det Fynske Kunstakademi, hvor det er hensigten at skabe et eksperimenterende rum for kommende kunstnere. Dette samarbejde tænker vi efterfølgende at udskifte løbende til de kommende udgaver af biennalen med nye akademielever.

2 Highlights Efterår 2020

Gammelgaard - INTERDIMENSIONALE II – SKULPTURBIENNALE

Desuden inviteres kunstkoler i hele Storkøbenhavn, der vil kunne bruge skulpturbiennalen som baggrund for deres egne studier og fordybelser.

- **DITTE KNUS TØNNESEN** Jeg arbejder med fotografi i feltet mellem billede og rumlig konstruktion. Jeg tester, stiller spørgsmål og udvider mediet via en række forskellige teknikker og traditioner - ofte skaber jeg en samtale mellem det håndlavede og digitale udtryk ved brug af forældede og moderne teknikker.

- **FINN REINBOTHE**

Arbejder med at kombinere forskellige typer af rum. Hvad enten mediet er papircollager eller omfattende arkitekturprojekter, er Finn Reinbothes værker en udveksling mellem hverdagens rum, fiktive rum, det konkrete udstillingsrum og repræsenterede rum.

- **GERDA THUNE ANDERSEN**

Min kunst, der især bevæger sig inden for skulpturer og installationer, er for en stor del formet af den tid, jeg lever i, og de politiske problemer, som jeg dagligt bliver konfronteret med.

På den ene side har jeg de seneste år beskæftiget mig meget med spændingen mellem de tre monoteistiske religioner. I værket KUPLER-dome or die parafraserer jeg over den engelske talemåde do or die. Værket, der består af ni kupler/domer, er en kommentar til den værdistrid, der eksisterer mellem islam, jødedom og kristendom, og som finder sted i forstærket form netop nu.

På den anden side arbejder jeg sammen med en lille gruppe, som kalder sig Efterkommere. Den består af seks kvinder. Vores kunstneriske projekt er at sætte fokus på en række kvinder og give dem en stemme igen. Kvinder, der gennem tiden på hver deres måde har taget de første vigtige kampe, for at vi i dag som kvinder kan stå, hvor vi står.

- **GUDRUN HASLE**

Tager i sin kunstneriske praksis udgangspunkt i sit eget liv, hvorfra hun tematiserer det at være ordblind og kvinde reflekterende samfundets normer og ikke at kunne leve op til dem. Ordblindheden fremmedgør hende både i forhold til at ville kommunikere samt at kunne afkode skriftlige ytringer i hverdagen. Alligevel bekender hun sine daglige bekymringer til betragteren gennem simple, men svært afkodede sætninger, hvor hun staver ordene, som hun selv oplever, at de skal staves, hvilket gør hendes værker nærværende og næsten ubærligt vedkommende.

- **IVAN ANDERSEN**

Jeg beskæftiger mig med maleriets muligheder, både i dets traditionelle form og i form af udvidet maleri og oftest med et figurativt udgangspunkt. I mine værker kombineres mange maleriske teknikker, der kan tilføre overflader forskellige karakterer. Dette giver en variation i værkerne, som tydeliggør, at det er den maleriske oversættelse, der er omdrejningspunkt, og ikke fortællingen i det motiviske forlæg.

De varierende teknikker er værktøjer eller sprog, som for mig først bliver interessant, når jeg har et emne at anvende dem på. I mine værker får de deres berettigelse, når jeg tager afsæt i en figuration. Her bliver de redskaber til en forskelligartet oversættelse, der skaber associationer - fx til forskellige perioder i kunsthistorien, og der opstår uventede stemninger og sammenstød imellem motiv og teknik.

Det er motivets almene aflæselighed, kompositionen og motivets potentiale i forhold til en interessant oversættelse til færdigt værk, der er bestemmende for mit motivvalg. Mine værker fremstår ofte kun svagt forankret til det motiviske udgangspunkt og kræver en vis tid for beskueren at aflæse. Værkerne handler om mønstergenkendelse, altså om at finde sammenhænge.

2 Highlights Efterår 2020

Gammelgaard - INTERDIMENSIONALE II – SKULPTURBIENNALE

Jeg stiller spørgsmål til, hvor mange informationer et billede skal indeholde for at kunne aflæses og give mening. Jeg interesserer mig for, hvordan vores forståelse af rum og afstande fungerer og prøver at forstå de mekanismer, der ligger til grund - evner vi i det daglige tager for givet.

• JEANETTE HILLIG

Undersøger fladens potentiale som rumligt objekt gennem skulpturen og relieffet. De tredimensionelle værker konstrueres af forskellige materialer som eksempelvis plade, træ, metal og maling. Enkle figurer eller tegn og ekspressive malingsstrøg bryder de monokrome flader som en slags menneskeligt aftryk i den ellers formelle og stramt komponerede ramme. Derudover rummer værkerne også en taktilitet, som kommer frem i selve arbejdsmetoden. Variationer i måden, hvorpå objektet bearbejdes, malingen påføres eller ved overvejelser omkring elementernes karakter og sammensætning.

Brugen af få kontrastfyldte farver og monokrome flader blandet med heftige og 'ukontrollerede' penselstrøg underbygger den æstetiske grundtone i værkerne, som både rummer det enkle og det ekspressive. Der reflekteres over karakteren af det omgivende rum, imens idéer udvikles. Og værkerne justeres kontinuerligt i forhold til omgivelserne, som de bliver skabt ind i, og som udgør baggrunden for ophængningen eller opstillingen.

• JENS SETTERGREN

Kollektive billeddannelser og samtidens mytologier, begær og visuelle kultur er omdrejningspunkter i min praksis. I mine værker afspejles det, hvordan disse emner kommer til udtryk i billeder, objekter og sprog. I store immersive installationer behandler jeg temaer som natur, eskapisme og teknologi.

Synæstesi har været et vigtigt udgangspunkt i flere værker, hvor duft, temperatur, lyd, tekst og farve er trådt i stedet for direkte, visuelle repræsentationer som en metode til at aktivere billeddannelser. Jeg arbejder individuelt og kollektivt. I 2016 var jeg medstifter af kunstnergruppen Piscine, og arbejdet i gruppen er en integreret del af min praksis.

• JESPER CARLSEN

Arbejder med digital billeddannelse. Hans værker fungerer ofte som en aktivering af det omgivende rum eller peger indad på sig selv som konstruktion. Mange værker har den menneskelige, perceptuelle begrænsning som en nøglekomponent, og hans arbejde er ofte reduceret til minimale greb.

Gennem årene har animation og ikke mindst 3D computeranimation flyttet sig fra at være et vigtigt værktøj i hans praksis til at blive den egentlige genstand for efterforskningen. En reduktionistisk undersøgelse af det digitale og dets rolle i vores oplevelse af virkeligheden.

• JONAS HVID SØNDERGAARD

Har i mange år været optaget af både spirituelle og videnskabelige spørgsmål. Hans værker handler generelt om den menneskelige eksistens set i relation til kosmos, men på en sådan måde, at eksistensen og det kaos, som ofte knytter sig til den, holdes i skak af en række stramme, geometriske former.

• JULIE STAVAD

Mit arbejde varierer fra enkelte ord på papir, skærme eller stof til større skulpturer i tunge materialer som stål, sten og beton. Med fokus på skulpturen, objektet og tingene, som konstituerer min hverdag, drager jeg paralleller mellem ord og billeder, krop og erfaring. Værkerne bringer kroppen i spil gennem skalaspring og stoflige kontraster. De placerer sig et sted mellem abstrakte materialeundersøgelser og figuration. Det drejer sig ofte om mødet mellem det elastiske eller fedtede, det organiske og de hårde materialer.

2 Highlights Efterår 2020

Gammelgaard - INTERDIMENSIONALE II – SKULPTURBIENNALE

Med et fænomenologisk blik er jeg på udkig efter genstande og deres kryptiske dobbeltnatur - som fx kan ligge i forholdet mellem form og funktion. Jeg skifter materialer ud med hinanden og får ting til at vokse. Noget i det sproglige kan blive fysisk og derefter gestaltet som skulptur i et rum eller udenfor med henblik på forundring.

- KLAUS THEJLL JAKOBSEN

Jeg arbejder med at forsøge at omsætte almindelige ting til kunst. Hvad sker der, når man opgraderer en ting, som man kender så godt, til kunst. Ting, som 'bare' er der. Ting, man bruger og ikke spekulerer så meget på, hvorfor de ser ud, som de gør, men mere er interesseret i funktionen. Når jeg omsætter de ting til nye materialer, fratager jeg samtidig tingens i forvejen ringe værdi til noget endnu mere ringe, en slags minus værdi. Nu har de nemlig ikke en gang nogen funktion længere.

Jeg synes, det er ret interessant at se, hvad der skal til for at opfatte det, man ser, som noget bestemt, hvordan man aflæser forskellige synsindtryk. Er man i stand til at se andet end det, man tror, man ser?

- KRISTA ROSENKILDE

Arbejder med det udvidede maleri. Skaber dialog mellem kunst, arkitektur, design, funktionalitet og æstetik med skulpturelle interiørobjekter, malerier, tryk og vævede tæpper.

Værkerne bryder grænserne og hierarkiet mellem kunstværk og designobjekt gennem at mime eller låne fra genkendelige genstande, men modsat den anvendelige værdi ved fx et møbel er objekterne mere skulpturelle, end de er funktionelle.

Legen med former, farver, flader, struktur, balancen mellem det organiske og det mere kontrollerede er – som i et abstrakt maleri – vigtigere end en egentlig relation til det praktisk anvendelige. Sanserne reagerer før intellektet, og den analytiske tilgang bliver på den måde tilsidesat, hvilket skaber udgangspunktet for en mere dybdegående og følelsesmæssig oplevelse.

- KRISTOFFER AKSELBO

Er præget af en stærk konceptuel impuls og ikke mindst et glimt af humor i sit kunstneriske virke. Hans værker har ofte performativ karakter, hvor sociale strukturer og grænser bearbejdes. Han er interesseret i mødet mellem værk og publikum, som når han helt bogstaveligt iscenesætter en situation, hvor publikum i udstillingsrummet møder en figur klædt som kommerciel maskot.

Med integrering af herskerteknikker, strukturelle og lokale hierarkier undersøges grænser mellem kunst og modtager, hvor værket realiseres i mødet med sit publikum. Et møde, der ikke nødvendigvis søger et harmonisk udfald.

- KRISTOFFER ØRUM

Jeg er en tværfaglig forsker og kunstner med base i København. I mit arbejde beskæftiger jeg mig med virkningen af de digitale teknologier i vores samtid. Jeg misbruger og misforstår allestedsnærværende, digitale teknologier og skaber fortællinger, der udfordrer de dominerende fortællinger om frygt og afhængighed. Mit fundament i kunsten giver mig en base, hvorfra jeg underviser, skriver, udstiller og organiserer i en lang række forskellige sammenhænge. Fra det selvorganiserede til det institutionelle, i og uden for en kunstkontekst.

Jeg ser på mig selv som en samler af materiale og idéer fra en fælles kulturel sfære snarere end som autoritativ forfatter. Og som sådan opretholder jeg en 'åben praksis', hvorfra jeg offentliggør og diskuterer mit arbejde på sociale medier, som det udvikler og ændrer sig.

- LEA GULDDITTE HESTELUND

2 Highlights Efterår 2020

Gammelgaard - INTERDIMENSIONALE II – SKULPTURBIENNALE

Forener i sin kunstneriske praksis en skulpturel materialeundersøgelse med en interesse for, hvordan vi opfatter og tillægger kroppen betydning. Fra punktvis nedslag i specifikke kropsidealer og deres sociale og kønnede implikationer til en afsøgning af et mere flydende kropsbegreb; kroppe i transition, hvor fiktion og utopi bruges som en overlevelsestrategi.

• METTE JUUL

I en lang årrække har jeg hovedsagelig arbejdet med video og fotografi, både som fotografisk print, sekvenser og time-based præsentation. Mine værker tager ofte udgangspunkt i det dokumentariske, men jeg arbejder gerne med iscenesættelsen, når det har relevans. Som kunstner er jeg tilstede, iagttager og fotograferer og filmer det, jeg ser og oplever.

Jeg har gennem flere år arbejdet med redigering af mit evigt voksende arkiv af materiale, som er en dynamisk og åben kilde til poetiske og litterære sammenhænge. Der er dog ikke tale om neutrale iagttagelser, for virkeligheden ses gennem mit temperament, hvor hver en iagttagelse lades med potentiel betydning.

• MICHAEL BOELT FISCHER

Jeg har gennem de seneste år arbejdet med en instrumentaliserings af 'amatørens' arbejdsmetode. Jeg finder amatørens tilgang til kunsten interessant af flere grunde. Amatøren laver ekspressive værker den ene dag og reduktive den næste. Der vælges frit fra alle hylde, fordi der endnu ikke er etableret en refleksionsramme til at begrunde et valg med andet end lyst og intuition. Amatørens rolle er den frie agents rolle, der på én gang er en del af kunsten, men samtidig manøvrerer frit, fordi der ikke er truffet et valg omkring et specifikt ståsted, hvorfra kunsten betragtes.

Disse betragtninger omkring amatøren er selvfølgelig generaliseringer og måske også en romantisering af de faktiske forhold, men fungerer som figur for en måde at arbejde med kunst på. Det er ikke klichéen om en aflæring af viden for at nå en renere og mere ubesmittet tilgang til det at lave kunst, der interesserer mig, men i virkeligheden mere det modsatte.

Amatørtilgangen som konsekvens af kunstens post-postmoderne tilstand, fraværet af et hierarki- og autoritetsskabende pejlemærke at læne sig op ad.

Det kan virke som et kynisk udgangspunkt, men mere end noget andet er det for mig en frigørende og produktiv måde at kunne lave værker på. Vælge udgangspunkt fra værk til værk, bruge af kunstens bagkatalog eller noget andet, alt efter smag, lyst og interesse, i betryggende vished om, at alting altid forandrer sig.

• MICHAEL WÜRTZ OVERBECK

Arbejder installatorisk med opbyggede rum og passager, der danner rammen om værker, som i materialitet spænder over blyantstegninger, objekter, skulptur, video, lys- og lydværker.

Konfrontationen med livets forgængelighed står centralt i hans praksis, der tematisk kredser om menneskets konstante og muligvis forgæves søgen efter mening og sandhed. Denne konfrontation kobles i hans optik med et meningstab, der sprænger vores fælles kognitive rammefortælling, forandrer vores perception og efterlader os alene og fremmedgjorte over for den verden, vi agerer i.

I værker, der har karakter af fragmentariske arkiver over forskellige perspektiver og forklaringsmodeller, udstiller han menneskets grundlæggende behov for at stykke disse sammen til et samlet verdensbillede og afslører sideløbende denne sandhed som illusorisk og ustabil og vores erkendelse som subjektiv og mangelfuld.

2 Highlights Efterår 2020

Gammelgaard - INTERDIMENSIONALE II – SKULPTURBIENNALE

Døden bliver ledemotiv for en søgen efter mening og sammenhæng i en tilværelse, som i skyggen af tabet forekommer grundlæggende absurd.

- MILLE KALSMOSE

Skaber skulpturelle installationsværker i stor skala og arbejder ofte med jern i en sammenstilling med organiske materialer, fundne objekter, lyd, lys, foto og video. Hendes værker giver form til forholdet mellem materialitet og den menneskelige tilværelses store og små fænomener.

Den materielle formgivning skaber en dybdevirkning i værkerne, der ikke kun viser en objektiv fysikalitet, men også en subjektiv og kulturel sansning af materialer, der er bundet op i hendes egne personlige oplevelser og identitet.

- NAT BLOCH GREGERSEN

Arbejder med installation, skulptur, lys, lyd, tekst og performative oplæsninger.

Spændingsfeltet mellem det figurative og abstrakte udforskes gennem værkeres fysikalitet. Forholdet mellem menneske og natur tematiseres ved at iscenesætte og afprøve grænserne mellem individet og omverdenen.

Gennem en tværmedial praksis aktiverer og udfordrer hun manifestationen af ord og billeder og objekters interferens gennem overflader og iboende potentialer.

- PER AHLMANN

Jeg undersøger keramikens potentiale inden for området materialebaseret, visuel kunst. Med udgangspunkt i mit virke som keramik er det altid de tekniske og håndværksmæssige erfaringer, som kaster en væsentlig del af det narrative indhold af sig.

Dynamikken opstår i spændet mellem en diffus forestilling om at udvikle nye skulpturelle 'greb' og nogle lavpraktiske konstruktionsteknikker, hvor lerets egenskaber hersker ubarmhjertigt på egne præmisser.

Der iværksættes en form for dialektisk udveksling mellem lerets overvældende multifunktionalitet på den ene side og den kunstneriske intention om meningsfyldt, rumlig udfoldelse og keramisk drama på den anden. Det er denne udveksling, hvor det polariserede trinvist væves sammen, der driver min praksis frem.

- PERNILLE WITH MADSEN

Opløsning, ubalance, desorientering, kollaps og tab af kontrol er tilbagevendende temaer i produktionen. Gennem video, fotografi, tegning og installation stabler hun forskellige umulige, men insisterende eksperimenter på benene, der på hver deres vis alle bevirker en fundamental, rumlig og skalamæssig forvirring af beskueren.

Som et bagvedliggende incitament ligger den befriende, legesyge og vedvarende forundring over verden og dens rumlige og visuelle fænomener og sammenhænge samt ønsket om at konstruere desorientering og skabe en permanent ubalance i vores ellers fastlåste perspektiv på verden.

Gennem simple, men ofte besværlige og bagvendte greb, etablerer hun et univers, der indvirker både visuelt, fysisk og mentalt på beskueren og genererer følelsen af at fortabe sig og blive væk i en kombination af svimmelhed, eufori, synsforstyrrelser og rumlig dekonstruktion.

Til at supplere den fysiske, næsten fænomenologiske indvirkning, som værkerne etablerer, ligger desuden et ønske om at opløse arkitekturens symbolske værdi og magtdemonstration, at lade en kile af kontroltab og desorientering skyde sig ind og afsløre de underliggende strukturer, som gennemløber rum og arkitektur.

2 Highlights Efterår 2020

Gammelgaard - INTERDIMENSIONALE II – SKULPTURBIENNALE

- RAGNHILD MAY

Arbejder i krydsfeltet mellem visuel kunst, lydkunst og musik. Gennem sine skulpturer, installationer og forestillinger forsøger hun at nedbryde de traditionelle grænser mellem visuel kunst og musik.

Udgangspunktet er en interesse for forholdet mellem lyd, materialitet og menneskelige kroppe, og derfor har hun skabt adskillige selvdesignede instrumenter, der både leger med idéen om cyborgs og robotter og kulturhistorien for musik, lyd og instrumenter.

- RANDI & KATRINE

Arbejder oftest med skulpturelle installationer i det offentlige rum, der skiller sig ud på grund af nogle opsigtsvækkende modsætningsforhold. Med inspiration i genkendelige, ikoniske billeder arbejder de med forskydning i skala og et farverigt formsprog, man typisk forbinder med temaparker og reklamens overtydelige billedkultur.

Deres værker taler på den ene side ind i vores banale begær efter at blive sanseligt stimuleret gennem hurtige rusøjeblikke, men samtidig afkræver de vores nysgerrighed på lige det modsatte: håndværket og et tankevækkende, drømmende univers.

Et eksempel på deres forunderlige transformationer af det velkendte er et værk fra 2004 udformet som en lukket, overdimensioneret picnickurv placeret midt i et traditionelt picnic- landskab i Frederiksberg Have. Siden har også bygnings animerende og kommunikerende træk ofte været afsæt for flere af deres værker.

Værkerne er dog ikke kun udtryk for et humoristisk møde mellem virkelighedens almindelige former og fantasiens opfindsomhed, men befordre også en nostalgisk dvælen, en langsom refleksion over det velkendte og oftest et nyt blik på verden.

- RUTH CAMPAU

Jeg arbejder med maleriet i det udvidede felt, hvor værkets samspil med omgivelserne er essentielt. Derfor er mine værker ofte store installationer eller stedsspecifikke udsmykninger.

Jeg tager mit afsæt i tanken eller idéen om, at jeg med et koncentreret penselstrøg kan formidle et menneskeligt nærvær til en flade. At jeg ved at transformere et flydende stof til et fast stof kan forevige kroppens bevægelse via et penselstrøg.

Mit afsæt er også tanken om det uendelige maleri, hvor det, jeg viser, blot er et udsnit af noget - et større maleri - og som sådan bare en slags repræsentant for et menneskeligt nærvær. Disse strøg/malerier gestaltes på forskellig vis i rummet til objekter, installationer, skulpturer, udsmykninger.

- TORBEN EBBESEN

Har i en lang karriere ikke blot stået i konstant dialog med det 20. århundredes kunst. Han har også i sine værker beskæftiget sig med et encyklopædisk felt, der omfatter religiøse, mytologiske og videnskabelige verdensbilleder.

- SIAN KRISTOFFERSEN

Arbejder særligt med værker centreret omkring en iscenesættelse af taktile, skulpturelle miljøer med udgangspunkt i mytologi, film og litteratur. Værkerne er ofte cirkulære, idet de enkelte elementer spejler hinanden eller på anden måde indgår i et kredsløb, der svinger frem og tilbage mellem det forestillede, det virkelige og det fantastiske.

2 Highlights Efterår 2020

Gammelgaard - INTERDIMENSIONALE II – SKULPTURBIENNALE

Som en fjern genklang af de mange måder, hvorefter mennesket har tegnet symboler, billeddannelser mv ind i stjernernes grupperinger og ansatser til figurer, prenter han en udfordrende rebus ind i sine objekter. Rebuser, der ganske vist via titler eller tegn griber vores opmærksomhed, men som ikke nødvendigvis er nemme at tyde.

Umiddelbart føler man en vis pine stillet overfor hans værker. En spænding, som kommer af, at tingene i deres rige materialekarakter og vitale gestus synes at række ud efter publikum. Samtidig forbliver de dog hemmelighedsfulde, lukkede omkring deres egen kode. De byder sig til og trækker sig tilbage i en og samme bevægelse. De synes at bero på krypteret viden oven i så generøse materialekonstellationer, at de umiddelbart knockoter beskueren, idet vi alene under den spontane sansning erfarer, at materialer, farver og overflader ud fra forudfattede meninger er inkongruente.

- TRINE BORK

Min kunstneriske praksis er formet af en kombineret interesse for maleriet og fladens skulpturelle potentiale. Gennem tegning, maleri, assemblage, skulptur og installation undersøger jeg de rumlige forskydninger, sammensatte forbindelser eller konflikter, der kan opstå gennem ofte ganske enkle bearbejdnings af forskellige materialer og flader. Jeg er optaget af fladens transformative egenskaber, hvordan skellet mellem flade og objekt kan gøres flydende, og hvad der betinger visuel sammenhæng.

Afsættet for mine værker opstår ofte impulsivt, idéer eller motiver kan udspringe af en tilfældig observation på min vej til værkstedet, en sidebemærkning i en podcast eller hverdagsagtige brugsting som et badeforhæng eller mobilens udtømmelige lager af stickers og emojis. Hvor jeg i begyndelsen kan synes at skyde med spredhagl, forsøger jeg undervejs i processen og sluttelig i assemblage-totalværker at få de forskellige elementer til at spille sammen i en visuel fortælling.

Jeg er en rastløs beskuer og skaber, men det er en rastløshed, der bunder i en grundlæggende fascination af foranderlighed, variation og flygtighed. Tematiske fællestræk i tidligere værker har fx også været betydningen af naturlig variation og genetisk diversitet som de menneskelige grundvilkår og evolutionære drivkræfter.

- UFFE ISOLOTTO

Tager udgangspunkt i selvet, kroppen, seksualiteten og teknologi - samt abstrakte, filosofiske emner og mytologi. Han er drevet af en søgen mod at visualisere narrative fortællinger som indre monologer og fremadskridende fortællinger i grafisk form.

- VIERA COLLARO Har fra slutningen af 1970'erne med stadig stigende konsekvens gjort den rumlige erfaring til et omdrejningspunkt for sin kunst. Hendes arbejde kan beskrives som humanistisk minimalisme, der tager udgangspunkt i mediets præmisser.

Værkerne udfolder sig som undersøgelser af form, farve, dybde og komposition. Altid med en dyb implementering af beskuerens krop og perceptuelle erfaring. Ikke mindst undersøger hun til stadighed lysets evner, kvaliteter og inderste natur.

Den Store Danske Kunst og kultur Billedkunst Billedhuggerkunst og skulptur SKREVET AF Dorthe Falcon Møller

Skulptur, billedhuggerkunst, plastik, tredimensional billedkunst, der fremtræder som fx fritstående figurer eller relieffer. I alle kulturer har der været skabt skulpturer. De ældste fra forhistorisk tid har sikkert

2 Highlights Efterår 2020

Gammelgaard - INTERDIMENSIONALE II – SKULPTURBIENNALE

oprindelig tjent kultiske formål, har været skabt til dyrkelse af guddomme eller som amuletter til beherskelse og/eller tilbedelse af jagtens dyr.

ETYMOLOGI: Ordet skulptur kommer af latin sculptura, afledning af sculptus, perf.part. af sculperere 'udskære'.

Skulpturer har siden fået flere andre betydninger og formål. Gude- og herskerstatuer er velkendte fra Mesopotamien, Egypten, Grækenland og Romerriget, men man fremstillede også både historiske og mytologiske personer, bl.a. til udsmykning af bygninger, ligesom gravskulpturer og mindesmærker for historiske begivenheder — en skulpturtype, som langt senere, i 1800-tallet, atter blev populær.

Bibelske figurer dominerede i middelalder og renæssance, men i barokken kom en større verdslighed ind i billedet. Europas konger blev forherliget, allegoriske og mytologiske figurer vandt frem, og portrætbusten begyndte for alvor at gøre sig gældende. Erotiske småfigurer blev populære under rokokoen, og ind i 1800-tallet blev skulpturbilledet emnemæssigt endnu bredere med både dagligdags og eksotiske motiver samt mange dyrefremstillinger.

I løbet af 1900-tallet udviklede skulpturen sig meget frit. Den naturalistiske figur var fortsat en udfordring for billedhuggere, men den abstrakte form, enten med udgangspunkt i det organiske eller udført som en geometrisk konstruktion med rummet som emne, blev som noget nyt udviklet fra begyndelsen af århundredet.

Skulpturens materialer bearbejdes vidt forskelligt. Man kan hugge og skære i sten, træ og elfenben, man kan modellere i ler, gips og voks, og man kan smede eller støbe i forskellige metaller og legeringer. Disse oprindelige skulpturmateriale er i nyere tid suppleret med bl.a. cement, kunststen, glas, tekstiler og papir, celluloid og plast — tilmed is.

Materialevalget er helt afgørende for skulpturens kunstneriske udtryk, og man har historien igennem haft forskellige præferencer. Naturligvis drejer det sig også om, hvad man har haft til rådighed. Hos egypterne blev de lokale stenarter kalksten (limsten) og granit ofte benyttet til store skulpturer. Grækerne anvendte flere marmortyper, men bronze spillede også en stor rolle, og teknisk set var den græske bronzestøbningsteknik på allerhøjeste niveau. Man arbejdede tillige med en kombination af guld og elfenben, kaldet chryselefantin, og af marmor og træ, kaldet akrolit.

Også romerne benyttede marmor i stort omfang, bl.a. til kopiering af importerede græske bronzestatuer, der senere blev omsmeltet. Det for skulpturens historie så vigtige marmorbrud i Carrara i Norditalien er blevet udnyttet siden 283 f.Kr.

Den europæiske middelalders billedhuggerværker blev næsten udelukkende skabt i kirkeligt regi. Kirkebygningerne blev udsmykket med skulpturer både indvendigt og udvendigt, ofte udført i lokale stenarter, således granit i Danmark til de jyske kirkers portalskulpturer. Træ havde som materiale en lige så fremtrædende plads, bl.a. til altertavler med udskaarne figurer, og elfenben blev også anvendt i stor udstrækning.

I renæssancen var det igen marmor, der blev foretrukket af billedhuggerne. Bronzeskulpturer er bevaret, men i mindre antal. Træfigurer var sjældne i Italien, men meget udbredt nord for Alperne. I slutningen af renæssancen og i begyndelsen af manierismen begyndte kunstnerne at modellere skitser til deres store figurer.

2 Highlights Efterår 2020

Gammelgaard - INTERDIMENSIONALE II – SKULPTURBIENNALE

Flere af disse bozzetti blev omsat til bronzestatuetter, som var meget yndede i fyrstelige kredse. Barokkens smag for storhed og pragt kunne marmoret imødekomme, og ofte kombinerede man flere forskelligfarvede marmortyper i samme skulptur. Bronze spillede en mindre rolle, bortset fra anvendelsen til de store rytterstatuer, og træ blev ligeledes anvendt i ringe omfang.

I 1700-tallet fastlagdes en bestemt arbejdsform, den såkaldte akademiske metode, som er gældende den dag i dag. Kunstneren udarbejder en model i ler, som der tages en gipsafstøbning af, en såkaldt originalmodel; denne model danner herefter udgangspunkt for alle senere kopier i marmor eller andre materialer. Med denne metode, hvor kunstneren beskæftigede mange hjælpere, muliggjordes den store produktion, som man ser hos de nyklassicistiske billedhuggere.

De anvendte den helt hvide marmor med forbillede i de antikke skulpturer, hvis tidligere farvestrålende polykromi var forsvundet. Ind i 1800-tallet brugte man vedvarende marmor, men bronzen blev igen populær, og træet fik fra slutningen af århundredet på ny en position som selvstændigt og originalt skulpturmateriale hos enkelte kunstnere.

Fra 1900-tallet har materialevalget været broget og præget af forsøg i mange retninger. Leret, som tidligere fortrinsvis blev benyttet til modeller, anvendes nu også til selvstændige værker.

De mange nye materialer, der er kommet til, viser spændvidden i skulpturens muligheder, fra Marcel Duchamps readymades til installations- og konceptkunstens mange fremtrædelsesformer. Men klassikere som sten og bronze dominerer trods alt billedet.

Se også billedskæring, bronzestøbning, cire perdue, elfenben, gipsafstøbning, marmor og relief, billede og kunsthistorie samt artikler om de store kultur- og stilperioder og afsnit om de enkelte landes billedkunst.